

Г. ФИЛИПОВ
КАК СЕЛЯНИНЪТ ОБЯДВАЛ С
ГОСПОДАРЯ СИ

chitanka.info

Седели веднъж селяни под едни върби, пушели с лулите си и за господаря си бърборели. Той бил лош и скъперник разправяли, че канче вода не можеш да измолиш от него. А един селянин казал:

— Само си приказвате! Ако искам, аз не само вода ще си измоля, а и на обед ще остана у господаря.

Развикали се селяните, заспорили:

— Ако не ни лъжеш и наистина обядваш у нашия господар, ще ти дадем чифт волове.

Хванали се те на бас, както му е редът. Отишъл селянинът при господаря, поклонил се ниско и казал шепнешком:

— Милостиви господарю, никому думичка не съм продумал, а право при теб идвам да питам: направи ми тая добрина, господарю, кажи ми колко ще струва такава парче злато?

Той показал на господаря едрия си селски юмрук.

Пламнали очите на господаря, като чул да се говори за злато.

— Ела, селянино — казал той, — влез.

Влязъл селянинът в стаята и все своето си знае:

— Кажи ми, милостиви господарю, ако буцата е хей такава, колко ще струва?

Той допрял двата си юмука и ги показал. Разтреперил се господарят от алчност и казал:

— Седни, селянино, седни и изпий една чашка.

А селянинът отвърнал:

— Но нали чашката, милостиви господарю, се пие по обед. Ами колко ще струва, господарю, хей такава буца?

И той посочил главата си.

Пребледнял тогава господарят, плеснал с ръце и викнал на слугите:

— Я носете ракия да си пийнем, борш и галушчици да си хапнем! Сядай, селянино, да обядваме.

Седнал селянинът до господаря, обядват. А господарят цял гори, иска да узнае къде е буцата. Селянинът си хапвал от господарските гозби и мляскал — никога не бил виждал такава ядене.

Още не сдъвкал храната си, и господарят си взел шапката.

— Хайде, води ме, селянино. Къде е това злато?

Запалил селянинът лулата си и поклатил глава:

— Какво говориш, милостиви господарю, та аз нямам никакво злато. Аз само така питах, колко би струвало, ако го имах.

Разсърдил се господарят, закрепчал на селянина:

— Марш навън, щурако! Кръгъл глупак!

А селянинът му отговорил:

— Ех, милостиви господарю, не съм аз толкова тъп, не съм толкова глупав, щом като получих чифт белороги волове.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.